

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's M.

آئینه ایران

چریکهای فدائی خلق ایران

۰۶ فبروری ۲۰۱۸

حجاب بر ضرورت سرنگونی جمهوری اسلامی !

در اوضاع و احوالی که خیزش قهرمانانه اردوی کار ، به همراه متحدینش برای دستیابی به کار و نان و آزادی ، عدم مشروعیت و فقدان هر گونه پایگاه مردمی جمهوری اسلامی را در مقابل چشم جهانیان قرار داده است ، در شرایطی که توده های جان به لب رسیده از مظلوم بی حد و حصر رژیم وابسته به امپریالیسم جمهوری اسلامی با ابراز تنفر شدید خود از این رژیم نه تنها فریاد سرنگونی آن را سر می دهند ، بلکه عملاً نیز به اعمال قهر و اقدامات مبارزاتی دیگر علیه آن دست می یازند ، ما شاهد تلاش های مذبحخانه ای از طرف دشمنان مردم برای مقابله با این خیزش و با هدف خاموش کردن آتش انقلابی آن هستیم.

جنبش انقلابی توده ها در حال حاضر از دو سو مورد هجوم ارتجاع قرار دارد. از یک سو ، رژیم جمهوری اسلامی برای مهار آن و خاموش کردن فریاد های آزادیخواهانه توده ها به هر تلاش جنایتکارانه ای - از کشتار توده ها در خیابان گرفته تا شکنجه و قتل در زیر شکنجه در زندان های خود - دست می زند و از سوی دیگر ، شاهد دسیسه های رنگارنگ قدرتهای امپریالیستی جهت به انحراف کشاندن این جنبش انقلابی می باشیم. تا آنجا که به قدرتهای امپریالیستی مربوط می شود ، آنها از همان آغاز در حالی که کوشیدند خود را دوستار مردم ایران جا بزنند ، به فکر آلترناتیو سازی های خاص خویش افتادند. ترمپ ، رئیس جمهور نژادپرست ایالات متحده آمریکا ، آشکارا با ریا کاری تمام کوشید تا مبارزات مردم ما را صرفاً مبارزاتی مسالمت آمیز جلوه دهد ، در حالی که خود نیز می دانست که جمهوری اسلامی با جنایات و سرکوب های وحشیانه مبارزات توده ها ، راهی جز توسل به قهر انقلابی در مقابل مردم تحت ستم ما باقی نگذاشته است. آلترناتیو سازی های امپریالیستی از طریق باد کردن در جثه نحیف نیرو های ضد انقلابی همچون سلطنت طلبان از اولین کارهای توطئه آمیز آنان بود. این روزها نیز درست در راستای همین خط ضد مردمی ، شاهد تلاش دیگری از سوی آنها هستیم و می بینیم که رسانه های امپریالیستی از صدای آمریکا و بی بی سی و "من و تو" گرفته تا رسانه های ارتجاعی دیگر چگونه می کوشند با چهره سازی و تمرکز تبلیغات خود بر روی اعتراض زنانی که روسری خود را برداشته و بر سر چوب می کنند ، خیزش مردمی توده های ستمدیده برای نان و کار و آزادی را در حصار صرف خواست الغاء حجاب و یا محدودتر از آن برداشتن روسری اسیر نموده و آن را به حاشیه ببرند.

جمهوری اسلامی از بدو پیدایش ، به مثابه رژیمی که برای سرکوب انقلاب به نام انقلاب با توافق امپریالیستهای غرب در کنفرانس گوادولوپ بر سر کار آمد و می بایست با اجرای سیاست های ضد انقلابی خویش جامعه ایران را مجدداً برای غارت و چپاول و استثمار سرمایه داران خارجی (امپریالیستها) و سرمایه داران داخلی و بر اساس منافع آنان سازمان دهد ، سرکوب زنان را از همان روزهای اول به قدرت رسیدن در صدر برنامه های خود قرار داد. با سلب آزادی پوشش از زنان (و به تدریج از مردان) و تحمیل حجاب به آنها ، این رژیم کوشید دست خود را برای دخالت در خصوصی ترین امور زندگی مردم باز گذاشته و از این طریق امکان سرکوب هر چه شدیدتر جامعه را برای خویش تأمین نماید. یکی دیگر از مهمترین اهداف رژیم از اقدامات زن ستیزانه خود ایجاد فاصله بین زنان و مردان بود ، چرا که در دوره شاه ، رزم دلاورانه و مشترک زنان و مردان مبارز و انقلابی علیه آن رژیم وابسته به امپریالیسم ، پشت امپریالیستها را لرزانده بود. امروز نیز که به خصوص از هفتم دی ماه با مبارزات مشترک و متحدانه زنان و مردان رزمنده ، شرایط انقلابی جدیدی در جامعه به وجود آمده است ، چه قدرت های غارتگر خارجی و چه سرمایه داران زانو صفت داخلی خود را با خطری جدی مواجه دیده و می کوشند به هر ترتیب در این اتحاد خلل ایجاد کنند.

شکی نیست که برداشتن روسری و اعتراض به حجاب اجباری از طرف زنان ، اعتراض به حقی است که مورد حمایت همه نیروهای آزادی طلب می باشد. اتفاقاً زنان ستمدیده ایران نه فقط باید علیه "حجاب اجباری" بلکه اساساً باید برای آزادی پوشش مبارزه کنند. به همین دلیل حمایت از لغو حجاب اجباری و آزادی پوشش ، یک وظیفه روشن مبارزاتی برای همه نیروهای دمکرات و آزادیخواه است و این موضوع بزرگ اجتماعی در طول ۳۹ سال گذشته ، یکی از جبهه های مبارزاتی از طرف این نیروها علیه رژیم زن ستیز جمهوری اسلامی در جامعه تحت سلطه ما بوده است. نکته اصلی امروز این است که زنان آگاه و مبارز ما نباید اجازه دهند تا مبارزه برای لغو حجاب اجباری و حق آزادی پوشش، و مطالبات دموکراتیک دیگری از این قبیل به دست دشمنان قسم خورده توده های تحت ستم علیه خود آنان تبدیل گردد. باید روی این نکته تأکید کرد که اگر امروز برخی از زنان روی سکونی رفته و روسری خود را بر سر چوب می کنند ، این امر در شرایط اوج گیری مبارزه متحدانه زنان و مردان انقلابی با شعار صریح مرگ بر جمهوری اسلامی امکان پذیر گشته است. می باید در نظر داشت که خواست به حق "روسری نه!" و بالاتر از آن دست یابی به "آزادی پوشش" تنها با پیشبرد مبارزه مشترک زنان و مردان در جهت سرنگونی رژیم جمهوری اسلامی امکان پذیر خواهد شد.

زنان به عنوان نیمی از جمعیت کشور که از بدو استقرار رژیم زن ستیز جمهوری اسلامی رسماً و قانوناً نصف مرد حساب شده و علیه آنان مجازات های وحشیانه چون سنگسار اجراء می شود ، زنانی که بدیهی ترین خواسته هایشان ، لگد مال سیاستهای زن ستیزانه این رژیم مذهبی گشته است ، دلایل بیشتری برای مبارزه با جمهوری اسلامی دارند و طبیعتاً پر شورتر و با انگیزه هائی قوی تر از مردان در صف کارگران و دیگر توده های تحت ستم این سرزمین - که از تالانگری ها و جنایات جمهوری اسلامی به تنگ آمده اند - قرار گرفته و رزم مشترک و متحدی را جهت نابودی آن و تحقق خواسته های عادلانه و به حق خود که آزادی پوشش تنها یکی از آنهاست پیش می گیرند. این نیز بدیهی است که هر گونه تلاش تحت هر عنوانی برای جدا کردن مبارزه زنان از مردان به امر انقلاب و پیشبرد مبارزه علیه رژیم ضربه خواهد زد.

امروز رسانه های امپریالیستی تبلیغات خود را روی حرکات اعتراضی زنانی متمرکز کرده اند که صرفاً علیه حجاب اجباری به "نافرمانی مدنی" برخاسته اند. آنها دست به چهره سازی زده و با تشویق زنان به چنین مبارزه ای می کوشند جنبش انقلابی زنان و مردان رزمنده ای که سرنگونی جمهوری اسلامی برای آنان اولین قدم برای تحقق خواسته های

انقلابی و به حقشان می باشد را به حاشیه برانند و آن را در زیر سایه مبارزه علیه روسری پنهان سازند. این یکی از جلوه های تلاش قدرت های امپریالیستی جهت انحراف مبارزات انقلابی توده های کارد به استخوان رسیده ایران (با دستاویز قرار دادن خواست به حق زنان علیه حجاب) زیر نام "نافرمانی مدنی" می باشد. باید خاطر نشان کرد که نه خواست زنان ایران در غیر اجباری کردن حجاب خلاصه می شود و نه حتی این خواست با مبارزه جداگانه زنان از مردان می تواند متحقق شود. در عین حال خواست زنان و مردان رزمنده ایران برای سرنگونی رژیم جمهوری اسلامی جهت تحقق مطالبات انقلابی و به حقشان در شرایطی که آنها سینه هایشان را سپر گلوله های سربازان گمنام امام زمان کرده اند و "جان فدا می کنند برای آزادی"، را نمی توان به نافرمانی مدنی محدود نمود.

خواست های کارگران و دیگر توده های رزمنده ما، مطالباتی چون نان و کار و آزادی است که در برگیرنده تمامی مطالبات دمکراتیک توده ها و از جمله رهایی زنان از یوغ همه قوانین زن ستیز جمهوری اسلامی و رفع هر گونه ستم بر آنان می باشد. این خواست ها تنها با نابودی جمهوری اسلامی از طریق به کارگیری قهر انقلابی امکان تحقق دارند. توده های انقلابی ما در جریان قیام های خود در شهر هائی چون درود و ایذه و قهدریجان و نجف آباد و ... به خوبی نشان دادند که کاملاً به این حقیقت واقفند که برای رسیدن به آزادی راهی جز مبارزه مسلحانه در مقابل آنها نیست.

پاینده باد رزم زنان آگاه و مبارز برای سرنگونی رژیم زن ستیز جمهوری اسلامی!

لغو حجاب و آزادی پوشش ، خواست زنان تحت ستم ایران است!

زنده باد انقلاب! زنده باد سوسیالیزم!

چریکهای فدائی خلق ایران - ۱۲ بهمن [دلو] ۱۳۹۶